

Vljudno vas vabimo na otvoritev
razstave ilustracij Zvonka Čoha, ki bo v četrtek,
22. januarja 2004, ob 20. uri.

Razstavo je pripravila revija Emzin.

You are kindly invited to attend
the exhibition of illustration by Zvonko Čoh.
The exhibition opening will take place
on Thursday, January 22, 2004 at 8 p.m.

The exhibition has been organized
by Emzin – Arts Magazine.

Zvonko Čoh

Razstava ilustracij

Galerija Avla NLB, Trg republike 2, Ljubljana
22. januar – 27. februar 2004

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Galerija Avla NLB, Trg republike 2, 1520 Ljubljana
<http://www.nlb.si/galerija>
koordinacija izvedbe razstav: Miranda Južnič, telefon: (01) 2000 871

produkcija: revija Emzin, tisk: Tiskarna Hren

Galerija Avla NLB

Zvonko Čoh

Zvonko Čoh se je rodil leta 1956 v Celju. V Ljubljani je končal Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo in študiral slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost, kjer je leta 1981 diplomiral pri profesorju Janezu Berniku. Študij slikarstva je nadaljeval na ljubljanski specialki pri profesorju Štefanu Planincu. Že v času specialke se je začel

ukvarjati z risanim filmom in ilustracijo. Danes deluje na področju ilustracije, stripa, vizualnih komunikacij, umetniškega animiranega filma in oglaševalskih televizijskih spotov. Sprva se je bolj posvečal mladinski knjižni ilustraciji (*Dnevnik Jadrana Krta* avtorice Sue Townsend, *Teta Magda* Svetlane Makarovič) in sodeloval z otroškim periodičnim tiskom (*Kurirček, Kekec, Ciciban,*

Likovne pripovedi

Kadar pomislimo na ilustracijo, se običajno spomnimo na miniaturne podobe mojstrov romantičnega slikarstva in grafike iz 19. stoletja. Dramatični svet, v katerem se v smiselnem sožitju prepletata stvarnost in neizmerna domišljija, je še desetletja po zlati dobi germanskih pravljicarjev vplival na slovenske umetnike s tega posebnega področja. Šele po vojni, zlasti pa v delih mlajših generacij, smo pričeli odkrivati tudi druge tipe knjižnega slikarstva, v katerih sta se današnji otrok in mladostnik včasih še bolj prepoznala. Zvonko Čoh je ob Milanu Eriču nedvomno eden tistih avtorjev, ki so v našo ilustracijo vnesli dva pomembna medija sodobne vizualne umetnosti – strip in film. Prav izkušnje klasične risane animacije so tista bistvena novost, ki pomeni premik v pojmovanju upodabljanja modernih in celo klasičnih pravljic. Zvonko Čoh je kot vsi dobri ilustratorji ohranil percepcijo sveta, ki je lastna otroštvu in mladosti, zato so njegove slike, ki dopolnjujejo pesniška ali prozna besedila, tako neverjetno blizu razumevanju najstnikov. Le-ti imajo radi oblike in vsebine, ki so jim vsaj navidez dosegljive, domišljijo in predvsem smisel za humor. Ob Čohovih domiselnih likovnih pripovedih, ki zmorejo obstajati povsem neodvisno, se lahko nasmeje tako mlajši kot starejši bralec/gledalec, ki se ni odrekel zabavnejšim vidikom, včasih resnično trpkega vsakdana. Nobenega dvoma ni, da slikar zaradi izrazito osebnega likovnega sveta, ki ga uspešno realizira v ilustracijah, posega po literanih predlogah, ki so blizu njegovi lastni življenjski filozofiji. Med zadnjimi večjimi projekti je priljubljeni Vandotov *Kekec*, za katerega likovno podobo je prejel tudi najvišje nacionalno priznanje s področja ilustracije,

Cicido, PIL). V osemdesetih letih je ilustriral tudi za tednik *Mladina*. Danes se bolj posveča otroški ilustraciji. V njegovem opusu je že preko 30 ilustriranih otroških in mladinskih knjig, za katere je prejel številna priznanja, med njimi zlato pero Beograda 1983, Levstikovi nagradi 1988 in 1999, veliko nagrado Hinka Smrekarja 2002 za serijo ilustriranih knjig o Kekcu, na

knjižnem sejmu leta 2003 pa je njegova knjiga *Obuti maček* na področju knjig za otroke in mladino dobila nagrado za najlepšo otroško knjigo. Z največjo ljubeznijo se posveča animiranemu filmu, kjer njegov opus zajema preko 20 televizijskih spotov in kratkih filmov. Nagrada za najboljšo animacijo na mednarodnem festivalu animiranega filma v

Trevisu leta 1987 (kratki film *Poljubi mehka me radirka*) ga je opogumila, da se je še intenzivneje posvetil risanemu filmu. Tako je nastala celovečerna risanka *Socializacija bika*, ki jo je ustvaril skupaj z Milanom Eričem. Zanj sta prejela številne nagrade, med drugimi tudi nagrado Prešernovega sklada.

nagrado Hinka Smrekarja. Prav v teh podobah, kjer se ob glavnih protagonistih, zvitemu Kekcu in ne ravno pametnemu Bedancu, pojavlja še vrsta junakov in predvsem slikovita prizorišča, se Zvonko Čoh predstavi kot sijajen slikar. Presenetljive krajine, ki so prav toliko pomembne kot figure v njih, spominjajo na daljna izhodišča v devetnajstem stoletju, ko so bile poleg motiva gorskih krajin v srednjeevropskem slikarstvu zelo priljubljene teme iz odmaknjenega kmečkega življenja v hribih in kjer so se kot poseben lik uveljavili divji lovci. Zvonko Čoh je v tej najnovejši inačici skoraj ponarodele pripovedi tako sijajno združil tradicionalno krajinarstvo in sodobno, stripovsko, v duhu satirično percepcijo svojih mladih sodobnikov.

Judita Krivec Dragan

4.

5.

Dela:
1., 2. in 3. *Uganke*, Andrej Rozman – Roza, Založba Mladinska knjiga, 2002
4. *Kekec in Pehta*, Josip Vandot, priredil Andrej Rozman – Roza, Založba Mladinska knjiga, 2000
5. *Obuti maček*, Charles Perrault, Založba Mladinska knjiga, 2003

Na naslovni strani (izrezi):
1. *Mali rimski cirkus*, Andrej Rozman – Roza, Založba Mladinska knjiga, 1999
2. *Obuti maček*, Charles Perrault, Založba Mladinska knjiga, 2003

Na zadnji strani (izrezi):
1. *Kekec in Bedanec*, Josip Vandot, priredil Andrej Rozman – Roza, Založba Mladinska knjiga, 2001
2. *Kekec in Pehta*, Josip Vandot, priredil Andrej Rozman – Roza, Založba Mladinska knjiga, 2000

1.

2.

3.